Dosarul nr.2-2143/2026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 iunie 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea depusă de
Banca Comercială ”ENERGBANK” S.A. către Societatea cu Răspundere Limitată ”ONE SKIN LUX”, Vartic Ana privind încasarea datoriei bancare,

c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 16 februarie 2026, Banca Comercială ”ENERGBANK” S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”ONE SKIN LUX”, Vartic Ana privind încasarea datoriei rezultate din contractul de credit, a penalităților contractuale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 04 iunie 2025, în baza cererii-chestionar din 29 mai 2025 și a deciziei unicului fondator din aceeași dată, între BC „ENERGBANK” S.A., în calitate de creditor, și SRL „ONE SKIN LUX”, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. 407-1987.

Potrivit condițiilor contractuale, reclamanta a acordat efectiv debitorului un credit în sumă de 435 038 lei, cu obligația acestuia de a restitui suma împrumutată pe parcursul unei perioade de 24 de luni, cu achitarea unei dobânzi în mărime de 17% anual, în rate lunare egale, în cuantum de 18 750 lei, începând cu prima lună de creditare, până la scadența finală stabilită pentru data de 04 iunie 2027, în conformitate cu pct. 1.1, 3.2.1 și 3.2.2 din contract.

Reclamanta a menționat că, potrivit pct. 6.1 din contractul de credit nr. 407-1987, pentru nerambursarea în termen a sumelor restante aferente creditului, debitorul s-a obligat să achite Băncii o penalitate în mărime de 0,05% din suma datoriei restante pentru fiecare zi de întârziere.

În executarea contractului de credit, SRL „ONE SKIN LUX” și-a asumat obligația de a achita, conform graficului de rambursare, ratele lunare aferente creditului și dobânzile corespunzătoare. Reclamanta a susținut că debitorul nu și-a executat în mod corespunzător obligațiile asumate, efectuând plăți parțiale și neregulate și omițând achitarea integrală a ratelor ajunse la scadență, fapt care a determinat acumularea restanțelor.

Conform tabelului restanțelor lunare prezentat de reclamantă, pentru luna iulie 2025, la data scadenței de 02 iulie 2025, din rata datorată în mărime de 18 750 lei a fost achitată suma de 3 788 lei, rezultând o restanță de 14 962 lei.

Pentru luna august 2025, la data de 02 august 2025, rata datorată a constituit 18 750 lei, iar plata efectuată a fost de 18 750 lei, restanța cumulată menținându-se la suma de 14 962 lei.

Pentru luna septembrie 2025, la data de 02 septembrie 2025, din rata datorată de 18 750 lei a fost achitată suma de 4 668,50 lei, restanța acumulată constituind 29 043,50 lei.

Pentru luna octombrie 2025, la data de 02 octombrie 2025, nu a fost efectuată nicio plată din rata datorată în mărime de 18 750 lei, astfel încât restanța cumulată a ajuns la 47 793,50 lei.

Pentru luna noiembrie 2025, la data de 02 noiembrie 2025, din rata datorată de 18 750 lei a fost achitată suma de 24 700 lei, restanța cumulată constituind 41 843,50 lei.

Pentru luna decembrie 2025, la data de 02 decembrie 2025, din rata datorată de 18 750 lei a fost achitată suma de 10 000 lei, restanța cumulată constituind 50 593,50 lei.

Pentru luna ianuarie 2026, la data de 02 ianuarie 2026, nu a fost efectuată nicio plată din rata datorată de 18 750 lei, restanța cumulată ajungând la 69 343,50 lei.

Pentru luna februarie 2026, la data de 02 februarie 2026, nu a fost efectuată nicio plată din rata datorată de 18 750 lei, iar restanța cumulată a constituit 88 093,50 lei.

Reclamanta a susținut că, începând cu data de 03 octombrie 2025, debitorul s-ar afla într-o stare continuă de întârziere în executarea obligațiilor de plată, iar la data de 10 februarie 2026 întârzierea aferentă celei mai vechi obligații restante ar constitui 130 de zile calendaristice.

Potrivit calculului prezentat de reclamantă, la data de 10 februarie 2026, cuantumul total al restanței constituia 405 756,62 lei, dintre care 373 131,50 lei reprezenta soldul creditului, 29 632,12 lei – dobânzi restante, iar 2 993 lei – penalități contractuale calculate în temeiul pct. 6.1 din contractul de credit.

Reclamanta a apreciat că neexecutarea obligațiilor contractuale de către debitor este una repetată și persistentă, și întrunește condițiile unei neexecutări esențiale în sensul art. 916 alin. (2) lit. a) și d) din Codul civil, întrucât privează creditorul de prestația principală la care este îndreptățit și afectează încrederea în executarea viitoare a obligațiilor contractuale.

În acest context, reclamanta a invocat prevederile art. 1769 alin. (1) lit. c) și d) din Codul civil, susținând că acestea îi conferă creditorului dreptul de a rezolvi contractul de credit și de a solicita restituirea integrală a creditului și a sumelor aferente, în cazul neexecutării obligațiilor de plată în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, reclamanta a făcut trimitere la pct. 4.1.1 lit. b), c) și d) din contractul de credit nr. 407-1987, potrivit cărora neexecutarea obligațiilor de plată la termen, acumularea restanțelor la dobândă și neachitarea a cel puțin două tranșe consecutive ale creditului, conferă Băncii dreptul de a declara rezoluțiunea contractului și de a solicita restituirea integrală a creditului, precum și achitarea dobânzilor și penalităților aferente.

Reclamanta a susținut că, având în vedere neexecutarea repetată a obligațiilor de plată, a declarat unilateral rezoluțiunea contractului de credit prin notificările din 19 noiembrie 2025 și a solicitat debitorului achitarea integrală a soldului restant.

Potrivit susținerilor reclamantei, rezoluțiunea declarată unilateral urma să producă efecte de la data comunicării notificării către debitor, iar obligațiile acestuia urmau să devină exigibile anticipat în integralitatea lor.

În vederea respectării obligațiilor de informare, la data de 24 noiembrie 2025, Banca a expediat debitorului notificările nr. 407/117, nr. 407/118 și nr. 407/119, cu numerele trimiterilor poștale DS8025040169AS, DS8025040173AS și DS8025040168AS, prin care i s-a solicitat executarea integrală a obligațiilor în termen de 15 zile.

Reclamanta a menționat că respectivele notificări au fost restituite cu mențiunea „nereclamat” și a susținut că nepreluarea corespondenței oficiale nu exonerează debitorul de efectele juridice ale notificării.

Totodată, reclamanta a indicat că, în vederea garantării executării obligațiilor asumate prin contractul de credit nr. 407-1987, la data de 04 iunie 2025, între BC „ENERGBANK” S.A. și Vartic Ana a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 1/407-1987.

Potrivit susținerilor reclamantei, prin contractul de fidejusiune Vartic Ana și-a asumat în mod expres, necondiționat și irevocabil răspunderea solidară cu debitorul pentru executarea integrală a obligațiilor rezultate din contractul de credit, inclusiv pentru suma principală, dobânzi, dobânzi de întârziere, penalități și alte sume datorate.

Reclamanta a invocat prevederile art. 1639 și art. 1640 din Codul civil, susținând că fidejusiunea acoperă și obligațiile accesorii, iar răspunderea fidejusorului este una solidară cu cea a debitorului principal.

În acest sens, reclamanta a făcut trimitere și la art. 799 din Codul civil, potrivit căruia creditorul este în drept să pretindă executarea obligației, în parte sau în întregime, de la oricare dintre debitorii solidari, până la executarea integrală a prestației.

Reclamanta a menționat că, la data de 19 noiembrie 2025, fidejusorului i-a fost transmisă notificarea nr. 407/120 privind neexecutarea obligațiilor garantate, aceasta fiind recepționată la data de 26 noiembrie 2025. Prin notificare, fidejusorul ar fi fost informat despre cuantumul debitului și despre declararea rezoluțiunii contractului de credit.

Reclamanta a susținut că, în pofida notificărilor expediate atât debitorului, cât și fidejusorului, obligațiile de plată nu au fost executate, motiv pentru care a fost nevoită să se adreseze instanței de judecată.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea, între altele, pe prevederile art. 9 alin. (2) lit. a), art. 10 alin. (1), art. 16, art. 775 alin. (1), art. 774, art. 796, art. 797, art. 799, art. 858, art. 901, art. 912, art. 915, art. 916, art. 917, art. 942, art. 947, art. 949, art. 992, art. 1082, art. 1628, art. 1639, art. 1640, art. 1642, art. 1763 și art. 1769 din Codul civil.

În susținerea acțiunii, reclamanta a prezentat, în calitate de probe, cererea-chestionar pentru acordarea creditului din 29 mai 2025, decizia unicului fondator al debitorului din 29 mai 2025, contractul de credit nr. 407-1987 din 04 iunie 2025, documentele privind acordarea efectivă a creditului, situația contului de credit și calculul restanțelor, contractul de fidejusiune nr. 1/407-1987 din 04 iunie 2025, notificările prealabile și dovezile de expediere și restituire a acestora, notificarea adresată fidejusorului și dovada

recepționării, actele de identitate, extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice, precum și actele privind achitarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la competența teritorială, reclamanta a indicat că SRL „ONE SKIN LUX” are sediul juridic în raionul Ialoveni, satul Mileștii Mici, iar adresa de facto indicată de debitor este mun. Chișinău, str. Ismail nr. 56, în timp ce Vartic Ana domiciliază în mun. Chișinău, or. *****, str. ***** nr. 17, ap. 17.

În aceste condiții, reclamanta a invocat prevederile art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă, susținând că, în cazul pluralității de pârâți cu domicilii sau sedii diferite, acțiunea poate fi intentată în instanța de la domiciliul sau locul aflării unuia dintre aceștia, la alegerea reclamantului.

Prin urmare, reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea, în mod solidar, de la SRL „ONE SKIN LUX” și Vartic Ana, în beneficiul BC „ENERGBANK” S.A., a datoriei totale în sumă de 405 756,62 lei, compusă din: 373 131,50 lei- sold al creditului, 29 632,12 lei cu titlu de dobânzi restante și 2 993 lei cu titlu de penalități contractuale. Totodată, reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în mărime de 12 722,66 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuielilor suportate pentru solicitarea extrasului de la Agenția Servicii Publice în privința debitorului, în mărime de 220 lei.

La 23 martie 2026, BC „ENERGBANK” S.A. a înaintat cerere de concretizare prin care a solicitat încasarea în mod solidar, de la SRL „ONE SKIN LUX” și Vartic Ana, în beneficiul BC „ENERGBANK” S.A., a datoriei totale în sumă de 405 756,62 lei, compusă din 373 131,50 lei cu titlu de sold al creditului, 29 632,12 lei cu titlu de dobânzi restante și 2 993 lei cu titlu de penalități contractuale. Totodată, reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în mărime de 12 722,66 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuielilor suportate pentru solicitarea extrasului de la Agenția Servicii Publice în privința debitorului, în mărime de 220 lei și a cheltuielilor de executare a actelor judiciare în sumă de 3550,0 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei B.C. „Energbank” S.A. – Nacu Marian a susținut acțiunea din motivele d e drept și de fapt invocate și a solicitat admiterea integrală.

Pîrîții SRL „ONE SKIN LUX” și Vartic Ana, fiind citații legal, în ședința de judecată nu s-au prezentat, dar la 05 iunie 2026, SRL „ONE SKIN LUX”, reprezentată de avocatul Bălănuță Ion a depus referință, prin care a contestat parțial pretențiile reclamantului, susținând că anumite clauze ale Contractului de credit nr. 407-1987 din 04 iunie 2025 au caracter abuziv și sunt lovite de nulitate absolută.

În acest sens, pârâții au invocat prevederile art. 1069, art. 1071, art. 1073, art. 1076 și art. 1077 din Codul civil, susținând că prevederile contractuale referitoare la dobânda flotantă, comisionul pentru acordarea creditului și penalitățile contractuale nu ar fi fost negociate individual.În particular pct. 3.2.2. din Contractul de credit prevede achitarea unei dobânzi flotante în mărime de 17,00% anual, pct. 3.2.3. prevede achitarea unui comision unic pentru acordarea creditului în mărime de 2,00% din suma creditului, pct. 6.1. prevede penalități de întârziere în mărime de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, iar

pct. 6.2. prevede penalități pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale în mărime de 0,1% pe zi.

Potrivit poziției pârâților, aceste clauze ar fi fost preformulate de creditor și incluse într-un contract standard, fără ca SRL „ONE SKIN LUX” să fi avut posibilitatea reală de a influența conținutul acestora. Pârâții au susținut că simpla semnare a contractului nu poate fi echivalată cu negocierea individuală a clauzelor contractuale, în lipsa unor probe care să confirme că mărimea dobânzii, comisioanelor și penalităților a făcut obiectul unei negocieri efective între părți.

Referitor la dobânda flotantă, pârâții au invocat prevederile art. 1764 din Codul civil, susținând că prevederea contractuală referitoare la dobânda de 17,00% anual nu ar stabili în mod suficient de clar mecanismul de determinare și modificare a ratei dobânzii. În opinia acestora, contractul nu ar indica în mod suficient formula de calcul, elementele care determină variația ratei, periodicitatea modificării și condițiile concrete în care creditorul ar putea modifica rata dobânzii.

Pârâții au susținut că lipsa unor asemenea elemente ar contraveni cerințelor de claritate, inteligibilitate și transparență prevăzute de art. 1071 din Codul civil și ar determina caracterul abuziv al clauzei contractuale respective.

Cu referire la comisionul pentru acordarea creditului, pârâții au invocat prevederile art. 1765 din Codul civil și au făcut trimitere la Recomandarea nr. 95 din 16 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, susținând că perceperea unui asemenea comision trebuie să fie justificată prin prestarea unor servicii concrete și să fie prevăzută într-o clauză contractuală clară și transparentă.

Potrivit poziției pârâților, Contractul de credit nu ar indica fundamentul perceperii comisionului de 2,00%, destinația acestuia și contraprestația concretă oferită de creditor în schimbul achitării comisionului.

De asemenea, pârâții au susținut existența unui dezechilibru între drepturile și obligațiile contractuale ale părților, invocând caracterul disproporționat al obligațiilor referitoare la achitarea dobânzilor, comisioanelor și penalităților.

În continuare, pârâții au invocat prevederile art. 328 și art. 332 din Codul civil, precum și art. 1076 alin. (1) din Codul civil, susținând că clauzele apreciate ca fiind abuzive sunt lovite de nulitate absolută.

În consecință, pârâții au solicitat respingerea pretențiilor reclamantului în partea ce ține de încasarea dobânzii și penalităților, iar plățile efectuate anterior în contul dobânzii, comisionului pentru acordarea creditului și penalităților să fie imputate asupra corpului creditului. Totodată, pârâții au solicitat soluționarea pretenției privind cheltuielile de judecată în conformitate cu proporția pretențiilor admise, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă și ținînd cont de faptul că, obiectul litigiului îl constituie pretenția BC „Energbank” SA privind încasarea solidară de la SRL „ONE SKIN LUX” și Vartic Ana a datoriei rezultate din Contractul de credit nr. 407-1987 din 04 iunie 2025, precum și apărările pârâților referitoare la caracterul abuziv și nulitatea absolută a anumitor clauze contractuale, cu consecința excluderii din calcul a dobânzii, comisioanelor și penalităților pretinse de reclamant.

Pîrîta Vartic Ana, fiind citată în mod legal, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d.68), cererea de amînare (f.d.81,82), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, din care motive instanța apreciază absența ca nemotivată și a examinat pricina în lipsa pîrîtei A.Vartic.

Aprecierea instanței

Audiind explicațiile participanților la proces, administrând probele prezentate și apreciindu-le coroborat cu pretențiile formulate, instanța de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 21 din Codul de procedură civilă atestă că, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Potrivit art. 117 alin. (1) Codul de procedură civilă, probe în cauzele civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

Conform art. 130 alin. (3) Codul de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

În continuare, instanța reține prevederile art.9 alin. (2) lit. a) Cod civil, potrivit cărora, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Art.776 Cod civil prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul art.992 alin.(1)-(2)Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Din materialele dosarului se constată că, la data de 04 iunie 2025, între Banca Comercială „ENERGBANK” S.A., în calitate de creditor, și Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX”, în calitate de debitor, a fost încheiat Contractul de credit nr.

407-1987, în temeiul căruia reclamanta a acordat pârâtei un credit în cuantum de 435 038 lei, pe un termen de 24 de luni, cu scadența finală la data de 04 iunie 2027.

Instanța reține că existența raportului juridic contractual dintre părți este confirmat prin contractul de credit depus la materialele cauzei, iar faptul acordării efective a mijloacelor bănești rezultă din documentele bancare prezentate de reclamantă, inclusiv din situația contului de credit (f.d.11-28).

Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții (art. 1763 CC). Contractul de credit se încheie în scris.

Potrivit aliniatului trei al aceluiași articol, faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Astfel, alin.(1) art.1247 Cod civil prevede că, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract […].

Potrivit condițiilor contractuale, debitorul și-a asumat obligația de a restitui creditul în rate lunare, precum și obligația de a achita dobânda aferentă creditului, în condițiile și cuantumul stabilite prin contract și graficul de rambursare.

Instanța constată că, ulterior acordării creditului, SRL „ONE SKIN LUX” nu și-a executat în mod corespunzător obligațiile contractuale de plată, efectuând achitări parțiale și neregulate și acumulând restanțe la plata ratelor aferente creditului și a dobânzii(f.d.29).

Astfel, din tabelul restanțelor și situația contului de credit rezultă că, pentru luna iulie 2025, din rata scadentă în cuantum de 18 750 lei a fost achitată suma de 3 788 lei, rezultând o restanță de 14 962 lei. Pentru luna august 2025 a fost achitată suma de 18 750 lei, restanța cumulată menținându-se la cuantumul anterior. Pentru luna septembrie 2025, din rata datorată în cuantum de 18 750 lei a fost achitată suma de 4 668,50 lei, restanța cumulată constituind 29 043,50 lei. Pentru luna octombrie 2025 nu a fost efectuată nicio plată, restanța cumulată ajungând la 47 793,50 lei. Pentru luna noiembrie 2025 a fost achitată suma de 24 700 lei, restanța cumulată diminuându-se la 41 843,50 lei, iar pentru luna decembrie 2025 a fost achitată suma de 10 000 lei, restanța cumulată constituind 50 593,50 lei. Pentru lunile ianuarie și februarie 2026 nu au fost efectuate plăți, astfel încât restanța cumulată a ajuns la 88 093,50 lei.

Prin urmare, instanța constată că obligațiile de plată asumate de debitor nu au fost executate în termen și în cuantumul convenit, fapt ce constituie neexecutarea obligațiilor contractuale asumate.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Totodată, potrivit principiului forței obligatorii a contractului, părțile sunt ținute să execute obligațiile asumate prin contract, iar neexecutarea acestora atrage consecințele prevăzute de lege și de contract.

În vederea asigurării rambursării creditelor acordate, a dobânzilor și a altor plăți aferente acestora reclamanta a ncheiat și contract de fidejusiune cu Vartic Ana, care a constituit în favoarea Băncii garanții personale accesorii (f.d.32-33).

În conformitate cu dispozițiile art.art.796, 797 Cod civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sânt legaţi solidar.

O obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege. Atunci cînd se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligații indivizibile, debitorii sînt ținuți solidari pentru plată în folosul creditorului.

Pct.1.1 din contractul de fidejusiune stipulează că, în conformitate cu prezentul contract, Fidejusorul își asumă necondiționat și irevocabil față de Bancă, răspunderea solidară cu Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX”(în continuare debitor) pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a tuturor obligațiilor prevăzute de Contractul d e credit nr. 407-1987 din 04.05.2025(în continuare - Contractul d e credit), încheiat între Creditor și Debitor.

Fidejusiunea este obligația garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligația pe care debitorul o datorează creditorului (obligația garantată) și care apare și devine scadentă doar dacă apare și devine scadentă obligația garantată (art.1628 alin. (2) Cod Civil).

Potrivit art.799 Cod Civil, creditorul poate pretinde executarea obligaţiei, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime. Până la executarea întregii prestaţii, rămân obligaţi toţi debitorii.

Pe motive că Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX” a încălcat graficul de rambursare pe contractul de credit, acumulînd datorii, reclamanta B.C.“ Energbank" S.A. a expediat în adresa pîrîților notificările privind posibilitatea scadenței anticipate a creditului, prin care a solicitat restituirea restanțelor acumulate conform contractelor de credit menționate, în termen de 15 zile, cu atenționarea faptului că dacă nu vor înlătura neajunsurile apărute la executarea contractelor de credit, Banca va trece toate sumele la scadență(f.d.34-37).

În temeiul art. 1248 alin. (2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu restituie în modul stabilit nici cel puţin o rată, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin.(2) și (4).

S-a stabilit că, creditele și plățile aferente nu au fost rambursate de către pârâți.

Alin.(2) art.858 Cod Civil statuează că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Având în vedere circumstanțele esențiale ale cauzei sus-enunțate în raport cu normele legale indicate mai sus, instanța de judecată, în lipsa unor probe contrare, va reține ca fiind veridice elementele de fapt care rezultă din calculul datoriilor pentru

contractul de credit, încheiat între B.C. " Energbank" S.A. și Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX", potrivit cărora se atestă existența din partea pârâților a neexecutării esențiale a clauzelor contractuale, manifestată prin neplata integrală la termenele scadente stipulate, a ratelor sumelor creditului și plăților aferente prin respectarea graficelor de rambursare.

Reieșind din concluzia expusă mai sus, precum și luând în considerare cumulul circumstanțelor de fapt confirmate prin actele dosarului, care au fost constatate de către instanța de judecată, în raport cu cadrul legal aplicabil litigiului dedus judecății, instanța de judecată conchide în favoarea admiterii cererii de chemare în judecată prin încasarea de la pîrîți a sumelor datorate.

Or, deși B.C. " Energbank" S.A. și-a onorat obligațiunea contractuală pe contractual de credit și a transferat în contul Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX" suma solicitată, atît Societatea cu Răspundere Limitată „ONE SKIN LUX" cît și Varti Ana, în temeiul contracttului de fidejusiune , nu și-au onorat obligațiunile contractuale, reclamantul înaintînd prezenta acțiune.

În speță, reclamanta a prezentat un calcul detaliat al datoriei, potrivit căruia, la data de 10 februarie 2026, obligația restantă constituia suma totală de 405 756,62 lei, formată din soldul creditului în cuantum de 373 131,50 lei, dobânda restantă în cuantum de 29 632,12 lei și penalitatea contractuală în cuantum de 2 993 lei.

Instanța verificând calculul prezentat în raport cu actele dosarului și plățile efectuate de debitor, constată că suma pretinsă este determinată și rezultă din executarea Contractului de credit nr. 407-1987.

Totodată, din clauzele contractului de fidejusiune rezultă caracterul solidar al obligației fidejusorului, acesta asumând răspunderea pentru executarea obligațiilor garantate în limitele stabilite prin contract.

Potrivit art. 1639 și art. 1640 din Codul civil, întinderea garanției și caracterul obligației fidejusorului se determină potrivit actului de fidejusiune, iar în cazul obligației solidare creditorul este îndreptățit să pretindă executarea de la fidejusor în condițiile legii și ale contractului.

În același timp, potrivit regulilor privind obligațiile solidare, creditorul este îndreptățit să solicite executarea obligației de la oricare dintre debitorii solidari, până la executarea integrală a prestației.

Careva probe pertinente , reale și concludente de stingere integrală sau parțială a sumei datoriei solicitate, pîrîții nu au prezentat.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cu referire la încetarea raportului contractual și exigibilitatea anticipată a obligațiilor, instanța constată că reclamanta a invocat neexecutarea repetată și persistentă a obligațiilor de plată de către debitor și a declarat rezoluțiunea contractului prin notificările expediate la data de 19 noiembrie 2025.

Instanța reține că, potrivit pct. 4.1.1 lit. b), c) și d) din Contractul de credit nr. 407-1987, creditorul este îndreptățit, în cazul neexecutării obligațiilor de plată, al acumulării

restanțelor la dobândă și al neachitării tranșelor consecutive, să declare rezoluțiunea contractului și să solicite restituirea integrală a creditului, precum și achitarea sumelor accesorii datorate.

Din materialele cauzei rezultă că pârâții au acumulat restanțe succesive, inclusiv prin neachitarea integrală a ratelor aferente mai multor perioade consecutive. În aceste condiții, instanța constată că reclamanta a avut temei contractual pentru declararea rezoluțiunii și solicitarea restituirii anticipate a soldului creditului.

Faptul că notificările adresate debitorului au fost restituite cu mențiunea „nereclamat" nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia inexistenței notificării, în condițiile în care reclamanta a prezentat dovezile expedierii corespondenței la adresele cunoscute și indicate în raporturile dintre părți. Or, partea nu poate invoca propria conduită de nepreluare a corespondenței pentru a se sustrage consecințelor juridice ale notificării expediate în condițiile prevăzute de lege și de contract.

De asemenea pârâta Vartic Ana nu a prezentat probe prin care să conteste semnarea contractului de fidejusiune, întinderea garanției sau caracterul solidar al obligației asumate.

Prin urmare, instanța constată că sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii solidare, inclusiv și a fidejusorului pentru obligațiile garantate.

Cu privire la caracterul pretins abuziv al clauzelor contractuale

Instanța va examina și obiecțiile pârâților referitoare la pretinsul caracter abuziv al pct. 3.2.2., pct. 3.2.3., pct. 6.1 și pct. 6.2 din Contractul de credit nr. 407-1987.

Pârâții au susținut că respectivele clauze nu au fost negociate individual, fiind preformulate de creditor, și că, prin urmare, acestea ar fi abuzive și lovite de nulitate absolută.

Instanța reține însă că, potrivit circumstanțelor cauzei, Contractul de credit nr. 407-1987 a fost încheiat între un profesionist – instituția bancară – și un alt profesionist, respectiv SRL „ONE SKIN LUX", creditul fiind contractat în cadrul activității economice a persoanei juridice.

Prin urmare, raportul juridic dintre reclamantă și SRL „ONE SKIN LUX" nu reprezintă un raport dintre profesionist și consumator, ci un raport contractual între profesioniști, împrejurare care prezintă relevanță la examinarea condițiilor în care poate fi constatată existența unei clauze abuzive.

Instanța reține că simpla împrejurare că anumite clauze contractuale au fost redactate în prealabil de instituția bancară nu conduce, în mod automat, la concluzia că acestea sunt abuzive și, cu atât mai mult, nu determină nulitatea lor absolută.

Caracterul standard al unor clauze constituie doar un element care poate fi avut în vedere la verificarea condițiilor prevăzute de lege, însă pentru constatarea caracterului abuziv este necesară examinarea concretă a conținutului clauzei, a efectelor acesteia, a împrejurărilor încheierii contractului și a existenței unui dezechilibru considerabil între drepturile și obligațiile părților, contrar bunei-credințe.

În speță, pârâții nu au prezentat probe pertinente și concludente din care să rezulte că, la momentul încheierii contractului, SRL „ONE SKIN LUX" s-ar fi aflat într-o situație de constrângere contractuală ori că nu ar fi avut posibilitatea de a analiza

condițiile creditului, de a solicita modificarea acestora sau de a refuza încheierea contractului.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că SRL „ONE SKIN LUX” a solicitat acordarea creditului, iar ulterior a semnat contractul și a beneficiat efectiv de mijloacele bănești puse la dispoziție de bancă. De asemenea, debitorul a efectuat o serie de plăți în executarea contractului, fapt ce confirmă că acesta a cunoscut și a acceptat condițiile contractuale privind cuantumul ratelor, dobânda și consecințele neexecutării obligațiilor.

Instanța apreciază că susținerea pârâților potrivit căreia simpla semnare a contractului nu dovedește negocierea individuală, este, în abstract, corectă, însă aceasta nu este suficientă pentru a demonstra, în prezenta cauză, caracterul abuziv al clauzelor contestate.

Or, sarcina probei asupra circumstanțelor invocate în susținerea obiecțiilor aparține părții care le invocă, în condițiile art. 118 din Codul de procedură civilă. Pârâții nu au prezentat probe din care să rezulte existența unui dezechilibru considerabil și contrar bunei-credințe, limitându-se la afirmații generale privind caracterul standard al contractului și lipsa negocierii.

Mai mult ca atît, art. 1073 Cod civil statuează că**, î**ntr-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art.1077 şi deviază considerabil, contrar bunei-credinţe, de la bunele practici comerciale.

În cazul din speță, probe, ce ar demonstra faptul încălcării normei vizate, nu au fost prezentate.

Cu privire la dobânda contractuală

Referitor la pct. 3.2.2. din Contractul de credit, instanța constată că pârâții au contestat dobânda contractuală de 17,00% anual, invocând caracterul pretins neclar al mecanismului de determinare a dobânzii flotante.

Instanța nu poate reține aceste argumente.

Din contractul de credit rezultă în mod expres rata dobânzii convenite de părți, aceasta fiind indicată în cuantum de 17,00% anual, iar graficul de rambursare stabilește cuantumul obligațiilor lunare asumate de debitor.

Pârâții nu au prezentat un calcul alternativ, nu au demonstrat că banca ar fi aplicat o rată diferită de cea prevăzută în contract și nici nu au prezentat probe privind modificarea unilaterală a ratei dobânzii într-un cuantum neprevăzut de contract.

Prin urmare, critica referitoare la caracterul ipotetic sau imprevizibil al dobânzii nu este confirmată de probele administrate în cauză.

În plus, pârâții nu au contestat faptul că au primit suma creditului și că au utilizat mijloacele bănești acordate de bancă. Dobânda reprezintă contraprestația aferentă folosinței capitalului pus la dispoziția debitorului, iar obligația de achitare a acesteia rezultă nemijlocit din contractul încheiat între părți.

În aceste condiții, instanța nu constată existența unui temei juridic pentru excluderea dobânzii contractuale din cuantumul datoriei.

Cu privire la comisionul de acordare a creditului

Pârâții au contestat, de asemenea, pct. 3.2.3. din Contractul de credit, prin care a fost stabilit comisionul unic pentru acordarea creditului în mărime de 2,00% din suma creditului.

Instanța reține că existența și cuantumul comisionului sunt prevăzute expres în contract, iar pârâții au semnat contractul de credit și au beneficiat de acordarea efectivă a creditului.

Împrejurarea că pârâții apreciază că banca nu ar fi prestat o contraprestație distinctă în schimbul comisionului nu este suficientă, în lipsa unor probe concrete, pentru a constata nulitatea clauzei.

De asemenea, instanța reține că, potrivit art. 1765 din Codul civil, părțile pot conveni asupra comisionului pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

În speță, pârâții nu au demonstrat că comisionul pretins de reclamantă ar fi fost perceput în afara condițiilor contractuale, că ar fi fost calculat într-un cuantum diferit de cel convenit ori că reclamanta ar fi perceput un comision suplimentar sau nedeterminat.

Prin urmare, instanța nu constată temeiuri suficiente pentru a înlătura obligația contractuală de achitare a comisionului și, cu atât mai mult, pentru a constata nulitatea absolută a clauzei respective.

Cu privire la penalitatea contractuală

Referitor la penalitatea pretinsă în cuantum de 2 993 lei, instanța constată că aceasta rezultă din pct. 6.1 din Contractul de credit, care stabilește penalitatea pentru întârzierea la achitarea sumelor datorate.

Din materialele cauzei rezultă fără echivoc existența întârzierilor la plata ratelor contractuale, precum și perioada în care aceste întârzieri s-au manifestat.

Prin urmare, sunt întrunite condițiile contractuale pentru aplicarea penalității.

Instanța constată că suma de 2 993 lei pretinsă cu titlu de penalitate este determinată și se încadrează în calculul prezentat de reclamantă. Pârâții nu au prezentat un calcul alternativ și nu au demonstrat caracterul eronat al cuantumului pretins.

De asemenea, simpla invocare a faptului că penalitatea este prevăzută într-un contract standard nu este suficientă pentru constatarea nulității clauzei. Pentru a conduce la o asemenea consecință, partea care invocă nulitatea trebuie să demonstreze existența condițiilor legale care determină caracterul abuziv al clauzei.

În speță, asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate.

Cu privire la pretinsa nulitate absolută

Instanța reține că pârâții au solicitat, în esență, aplicarea dispozițiilor referitoare la nulitatea absolută a clauzelor pretins abuzive.

Or, nulitatea reprezintă o sancțiune juridică ce intervine numai în prezența condițiilor expres prevăzute de lege. Instanța nu poate constata nulitatea unei clauze exclusiv în baza unor afirmații generale privind caracterul standard al contractului, fără identificarea și demonstrarea circumstanțelor concrete care ar determina aplicarea sancțiunii.

În prezenta cauză, pârâții nu au probat existența unei clauze care, prin conținutul și efectele sale concrete, să creeze un dezechilibru considerabil între drepturile și obligațiile părților, contrar bunei-credințe.

Dimpotrivă, din ansamblul probelor rezultă că părțile au încheiat un contract de credit în cadrul unor raporturi juridice între profesioniști, au determinat cuantumul creditului, perioada de creditare, rata dobânzii, cuantumul ratelor și consecințele neexecutării obligațiilor, iar debitorul a beneficiat efectiv de suma acordată.

În aceste condiții, instanța constată că apărările pârâților referitoare la nulitatea absolută a pct. 3.2.2., pct. 3.2.3., pct. 6.1 și pct. 6.2 din Contractul de credit nr. 407-1987 nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse.

Cu privire la cuantumul datoriei

În urma examinării probelor administrate, instanța constată că la data de 10 februarie 2026 datoria principală rezultată din Contractul de credit nr. 407-1987 constituia 405 756,62 lei, dintre care: 373 131,50 lei – soldul creditului (principal); 29 632,12 lei – dobânda restantă; 2 993 lei – penalitatea contractuală.

Instanța apreciază că aceste sume rezultă din contractul de credit, graficul de rambursare, situația contului și calculul restanțelor prezentat de reclamantă și nu au fost combătute prin probe pertinente de către pârâți.

În consecință, instanța constată că pretenția reclamantei privind încasarea datoriei în cuantum de 405 756,62 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea în favoarea căreia s-a pronunțat hotărârea judecătorească beneficiază de compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei, în măsura în care acestea sunt justificate și confirmate prin probe.

Din materialele dosarului rezultă că reclamanta a suportat următoarele cheltuieli de judecată: taxa de stat achitată în cuantum de 12 722,66 lei, taxa de timbru în cuantum de 200 lei, cheltuieli pentru obținerea certificatului de la Agenția Servicii Publice în cuantum de 220 lei, precum și cheltuieli în cuantum de 3 550 lei aferente asigurării acțiunii/executării actelor judiciare, astfel cum rezultă din actele prezentate la materialele cauzei.

Având în vedere că acțiunea reclamantei este admisă, iar cheltuielile indicate au fost suportate în legătură cu examinarea și realizarea dreptului pretins în prezenta cauză și sunt confirmate prin actele prezentate, instanța consideră necesară încasarea acestora de la pârâți, în mod solidar, în beneficiul reclamantei.

În consecință, cuantumul total al sumelor ce urmează a fi încasate de la pârâți în mod solidar este de 422 449,28 lei, calculat după cum urmează: 373 131,50 lei – soldul creditului; 29 632,12 lei – dobânda restantă; 2 993 lei – penalitatea contractuală; 12 722,66 lei – taxa de stat; 200 lei – taxa de timbru; 220 lei – cheltuieli pentru certificatul ASP; 3 550 lei – cheltuieli aferente asigurării acțiunii/executării actelor judiciare. În total: **422 449,28 lei**.

Instanța apreciază că această soluție corespunde atât circumstanțelor de fapt constatate, cât și normelor de drept material și procedural aplicabile raportului juridic dedus judecății.

În acest sens, instanța reține că reclamanta și-a demonstrat existența creanței, cuantumul acesteia, temeiul contractual al obligațiilor de plată, neexecutarea acestora de către debitor, precum și existența obligației de garanție asumate de Vartic Ana prin contractul de fidejusiune.

Apărările pârâților referitoare la caracterul abuziv și nulitatea clauzelor contractuale nu au fost confirmate prin probe suficiente pentru a răsturna prezumția de valabilitate și forță obligatorie a contractului și nu sunt de natură să înlăture obligațiile de plată asumate.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că acțiunea formulată de BC „ENERGBANK" S.A. este întemeiată atât în fapt, cât și în drept și urmează a fi admisă integral.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art.94, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite acţiunea depusă de Banca Comercială "ENERGBANK" S.A. către Societatea cu Răspundere Limitată "ONE SKIN LUX", Vartic Ana privind încasarea datoriei bancare.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată "ONE SKIN LUX" (IDNO *****) și Vartic Ana (IDNP *****), în mod solidar, în beneficiul Băncii Comerciale "ENERGBANK" S.A. (IDNO *****) datoria compusă din: soldul la creditul (principal)- 373131,50 lei, dobînda restantă- 29632,12 lei, penalitatea contractuală- 2993 lei, taxa de stat achitată de 12722,66 lei, taxa de timbru-200 lei, cheltuieli pentru certificatul ASP-220 lei și pentru asigurarea acțiunii- 3550 lei, în total suma de 422449 (patru sute douăzeci și două mii patru sute patruzeci și nouă) lei 28 bani.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Nadejda Mazur